

عنوان مقاله:

ارزیابی تنوع ژنتیکی ارقام گندم ایرانی با استفاده از نشانگر RAPD

محل انتشار:

دوازدهمین کنگره ژنتیک ایران (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 5

نویسندگان:

هادی هاشم زاده - دانشجوی کارشناسی ارشد بیوتکنولوژی اصلاح نباتات پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه رازی

کیانوش چقامیرزا - عضو هیئت علمی گروه زراعت و اصلاح نباتات پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه رازی - گروه پژوهشی بیوتکنولوژی مقاومت به خشکی

محسن سعیدی - عضو هیئت علمی گروه زراعت و اصلاح نباتات پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه رازی

پگاه حدیدیان - بیوتکنولوژی اصلاح نباتات پردیس کشاورزی و منابع طبیعی دانشگاه رازی

خلاصه مقاله:

گندم یکی از مهمترین محصولات زراعی در سرتاسر جهان است. تنوع و انتخاب نیز دو اصل در اصلاح نباتات می باشند. در این تحقیق به منظور ارزیابی تنوع ژنتیکی، خصوصیات مولکولی پنجاه و شش وارپته گندم توسط نشانگرهای چندشکلی DNA ناشی از تکثیر تصادفی (RAPD) توصیف گردید. از هشت آغازگر به کار رفته در این مطالعه، همه ی آنها دارای میزان بالای چندشکلی بودند. در مجموع آغازگرها 139 باند تکثیر کردند که 130 عدد از آنها (93/52%) چند شکل بودند. بیشترین میزان چند شکلی مربوط به آغازگرهای UBC9, UBC31, UBC89 و A7 با 100% چند شکلی و کمترین باندهای چند شکل در آغازگر UBC75 با 60% پلی مورفیسم مشاهده گردید. تجزیه به مختصات اصلی، نتایج تجزیه کلاستر را تأیید نمود. ماتریس تشابه ژنتیکی بر اساس شاخص ژاکارد ضرایب همبستگی بین 23 تا 9/ را مشخص کرد. این ضرایب برای رسم دندروگرام به روش centroide به کار گرفته شدند. همچنین ارقام گندم در هشت گروه تقسیم بندی شدند. بیشترین تشابه ژنتیکی بین ارقام شماره 55(341) با 56 (مرودشت) و کمترین این میزان بین ارقام شماره 45 (ساجی) با 1(نیک نژاد) مشاهده گردید.

کلمات کلیدی:

گندم، ژرم پلاسما، تنوع ژنتیکی، چندشکلی، ایران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/226732>

